

Tovább fejlesztik a gőztávfűtést Szegeden

Felújítják az Erőművet — Átalakítják a kazánokat Új turbinát szerelnek fel

Mintegy négy esztendeje, 1958-ban kezdték a távfűtést alkalmazni Szegeden. Az erőműtől ez évben három helyre: a ruhagyárba és a konzervgyárba, valamint az építők Kossuth Lajos sugárúti munkásszállására építették meg a távvezetékét. Az ezzel kapcsolatos belső és külső munkálatok kétféle forintba kerültek, azonban

már az első kísérletek és számítások beigazolták, hogy kifizető, gazdaságos az ilyen gőzszolgáltatás.

Az említett két vállalat jelentős költségtől menekült meg, s nagyobb beruházás nélkül tudott korszerűsíteni, bővíteni. A ruhagyárnak 1960-ban 5500 tonna volt a gőzszükséglete. Ennek biztosítására körülbelül hatszáz ezer forint értékű új kazán-telepet kellett volna építeni, s ennek az üzemeltetésével kapcsolatos kiadások is meghaladták volna az évi száz ezer forintot. Az energia biztosításához

az üzemben több mint másfél ezer tonna szenet kellett volna eltüzelni, az erőmű ezt 1300 tonnából állította elő.

Még nagyobb a megtakarítás a konzervgyárban, ahol 23 és fél ezer köbméter gőz biztosításához csaknem ötezer tonnával kevesebb szén volt elegendő az erőműben.

Az energiaszolgáltató üzem gazdaságossága is nőtt. Az erőmű drágábban állítja elő a villamos energiát, mint a nagy, országos telepek. Am az itteni, meglévő turbina beállítása a gőzszolgáltatásba

addig szinte veszendőbe menő energiát hasznosított.

Igy csökkent a villamos energia-termelési költsége, és olcsóbb gőzt, fűtési lehetőséget kaptak az ipari fogyasztók.

Ilyen előzmények után fejlődött tavaly tovább a szegedi távfűtés. A múlt év decemberétől az erőműtől kapja a fűtést a Csongrád megyei tanács Rákóczi téri székháza. Az ide épített több millió forintos távvezeték minél jobb kihasználásáról is gondoskodtak. Az erőműből áramló gőzből közbeeső intézményeket is elláttak, s ellátnak a közeljövőben. Októberben kapcsolták rá a távvezetékre a rendőrség épülettömbjét.

Folynak a bekötési munkálatok az I. számú kórháznál és két intézményénél: a Rákóczi téri tüdőbeteg gondozónál és a Pulcz utcai fertőzőbeteg-osztályonál.

A kábelgyárhoz külön vezeték építettek, s ez az ág a Teréz utcán vezet végig. Egyébként városunk fiatal üzeme is távfűtésben részesül októbertől kezdve.

Jövő hónapban újabb fogyasztót lát el az erőmű.

A Marx téri Tartósító és Hűségi Technikumban több hónapos munka után működésbe lép a gőzvezeték. Már dolgoznak ezen, de csak később kapcsolják be a Cserzy Mihály utcai Alföldi Bútorgyárba — jövőre pedig a Szegedi Kenderfonógyár és a kábelgyári ágról a Kálvária téri Gépipari Technikum következik.

Igy hamarosan

tizenháromra emelkedik azoknak a nagy létesítményeknek a száma, melyeket távolról fűtenek gőzzel.

E nagy igény ellátására még a második öt éves terv idején felújítják, korszerűsítik a Szegedi Erőművet.

A rekonstrukció mintegy tízmillió forintba kerül, s ennek során átalakítják a kazánokat, újabb ellennyomású turbinát szerelnek fel. Valószínűleg sor kerül a kö-

vetkező években az olajfűtésre. Mint ismeretes, az erőmű kéményeiből távozó kóro- és pernye már sok kellemetlenséget okozott a lakosságnak. Káros a közegészségre a másutt működő kazánok égési terméke is. A szakemberek most azon tárgyalnak, hogy az erőműben olajfűtést vezessenek be a következő években. Remél-

hetőleg ezt a törekvést a legmesszebbmenőkig támogatják a felsőbb felüyeleti szervek, történetesen a Nehézipari Minisztérium. Addig is, mint említettük, a város jobb energiaellátását nagyban segíti a tízmillió forintos felújítás a Kossuth Lajos sugárúti üzemben.

K. B.

Ünnepélyesen átadták Szegeden az első iskolai úszómedencét

Tegnap ünnepélyes külsőségek között adták át a Háman Kató általános iskolában Szeged első iskolai úszómedencéjét. Az ünnepségen megjelent Biczó György, a városi tanács végrehajtó bizottságának elnöke, Tari János, a végrehajtó bizottság elnökhelyettese, Tóth András, a VTST elnöke, a városi tanács több osztályvezetője és munkatársa, az oktatási intézmények vezetői, Elek András, a Közlekedési Építő Vállalat igazgatója.

Az udvaron ünneplőbe öltözve felsorakoztak az iskola hallgatói és a szülők. Elek András, a Közlekedési Építő Vállalat igazgatója adta át a medencét az építők nevében, akik az MSZMP

VIII. kongresszusa tiszteletére indított munkaversenyben vállalták, hogy határidőre elkészítik az úszómedencét. Szécsi Imre, a III. kerületi tanács végrehajtó bizottságának tagja adta át ezután az iskolának az új sportlétesítményt. Gulácsi Zoltán, az iskola igazgatója, a III. kerületi tanács oktatási intézményeinek vezető igazgatója mondott köszönetet a medencéért a városi tanácsnak és az építőknek. A diákok nevében Nagy Imre V/B osztályos tanuló szocialista megőrzésre vette át a csinos kis úszómedencét, amelynek szabványtervét Szeged Géza, a Közlekedési Vállalat főépítészvezetője társadalmi munkában készítette el.

Ismeretterjesztő kisfilmek bemutató vetítése

A Csongrád megyei kulturális bizottság munkatere alapján a Szakszervezetek Csongrád Megyei Tanácsa és a TIT Csongrád megyei szervezete programjavaslatot készített az idei ismeretterjesztő előadásokról. A javaslat-hoz mellékeltek az előadások témájával kapcsolatos ismeretterjesztő kisfilmek jegyzékét is. A Népművelési Tanácsadó az előadóknak segítségét kíván nyújtani azal, hogy a kisfilmekből

Szegeden, a TIT-klubban minden héten csütörtökön délután fél 5-től bemutatót rendez. Az első alkalommal holnap, november 8-án a következő kisfilmeket vetítik: Mórincz Zsigmond, Boszorkánykonyha, Harcba született, Segítsünk a mámanak, Nagyüzemi csibenevelés, Az utolsó fuvar, Negyvenezer kilométer.

A bemutató, amelyen az előadók kivül minden érdeklődőt szívesen látnak, díjmentes.

LŐKÖS ZOLTÁN:

ŐSZI SÉTÁN

A „közelítő tél”

már itt jár valahol a város alatt, de a déli órákban a felöltő csak úgy panyókára kerül a bágyadtan is melengető nap sugaraira. A Tiszaparton már a fonyadt falevelek csörögnek a sétálgató lábak alatt, valami sajátosan fanyar illatot árasztva. Az őszi illatot. Az őszt, amely úgy látszik, idén is nehezen búcsúzik a mi szép városunktól.

Szívesen marasztaljuk magunk is. Mert nem jóleső-e színesítő verőfényben elnézegetni azt a sok-sok újat, amivel az utóbbi évek ajándékoztak meg ezt a tíz éve még annyira magába burkolózó, alig-alig fejlődő, majdhogynem megmerevedő várost? Most meg... Megállsz nagy büszkeségünk: a megyei párt- és tanácsháza épülete előtt. S szinte alig váród, hogy érkezzen már valami idegen, akinek eldicselkedhess vele. Közép-Európa egyik legmodernebb épületét látja, s jöjjön csak az előcsarnokba, azt feltétlen meg kell külön is tekinteni. Nagyszerű tervezői elgondolás, nagyszerű kivitelezés. Úgy hírlik, hogy a brazilok érdeklődtek utána, sőt talán már meg is vásárolták tőlünk a terveit majdhogynem annyira, amennyibe az egész építkezés került...

S ugyanígy, vagy legalábbis hasonlóképp lelkesedsz a Tisza-parti hétmeletes lakóháznál. Az is valóban építészeti remek. Lekönyökölnök utána a folyó kőgátjára, és a szem megpihen — vagy talán inkább még mohóbban futkos — az odaát épülő új városrészt, Ogyszsa lakótelep körvonalain. A gondolat a Marx térre röppen: hohó, ott is milyen rövid idő alatt teljesen megváltozott a környék. Aki nyolc-tíz éve járt nálunk, el is tévedne az új házak között — nevelgék magamban. Ez az Ogyessza pedig, azt mondják, még annál is szebb, nagyobb lesz. S hány felé is épül ez a város! Pár éve még ezt is egykönnyen fejben tartotta az ember, ma meg erősen gondolkodni kell, ha sorolni akarom a Dugonics téri új, modern bérpalotát, a sok emeletépítéssel egyre feljebb, »magasabb szint-

re« törő utcákat, a Kálvin téren eltűnt grundok helyén kinőtt üdésznű nagy házakat, a Püspök-bazár búcsúzkodó roskatag falait, amelyet hatalmas állami áruház vált fel hamarosan...

Aztán mit is még?... Elgondolodom, s járom az utat, akárcsak a kedvelt, most annyira népszerű sláger szövegében. »Járom az utat... ez a hazám...« Igen, az én szűkebb hazám, Szeged, amelyre olyan jó büszkének lenni.

Emlékszem

pedig: a nyár derekatáján, mintha egy picit megcsapantotta volna valami ezt a szegedi büszkeségemet, »egészséges lokálpatriotizmusomat«. Egy megjegyzés. Egy kétségtelenül tiszteletteljes és objektívnek tűnő megjegyzés. Valahogy így szölt: — Ugyan, nem találod mosolyognivalónak, hogy mutogatjuk ezt a mi kis százezres városunkat, néhány új nagy házunkat meg miegymást a sokkalt nagyobb világvárosokból érkezőknek? Nem mondom, imponáló a megyei tanácsháza, a toronyház és más is. Na, de külföldön nem látnak, azt hiszed, ilyet? Utcasornyit is néhol a milliós városokban. Gondolkoj egy kicsit, édes öregem...

Éreztem, hogy ez így, valahogyan nem igaz. Meg is mondtam, hogy szerintem akárhonnan jön az a külföldi, élményt kell hagynia benne e város hangulatának, frissen kibontakozó új arculatának, a szabadtéri játékok lenyűgöző esztétik, érdekességének és sok minden egyébnek. Mégis motoszkált bennem, hogy csakugyan, mit is tudunk nyújtani az idegennek, a külföldi városokból érkezőknek.

Tulajdonképpen el is felejtettem mindezt, de egy látogatás, annak is egy epizódja hirtelen újból az emlékezetembe villantotta.

Francia delegációval jártam a várost. Párizsból és több nagy városból jöttek. Nagyobb városokból, mint a miénk. Mégis őszintén szölkak, amikor dicsérték a Szegeden látottakat, tapasztaltakat, s láttam rajtuk, mint, gyönyörködnek el a Tisza-parton, milyen figyelmesen

Új élet a baktói pusztán

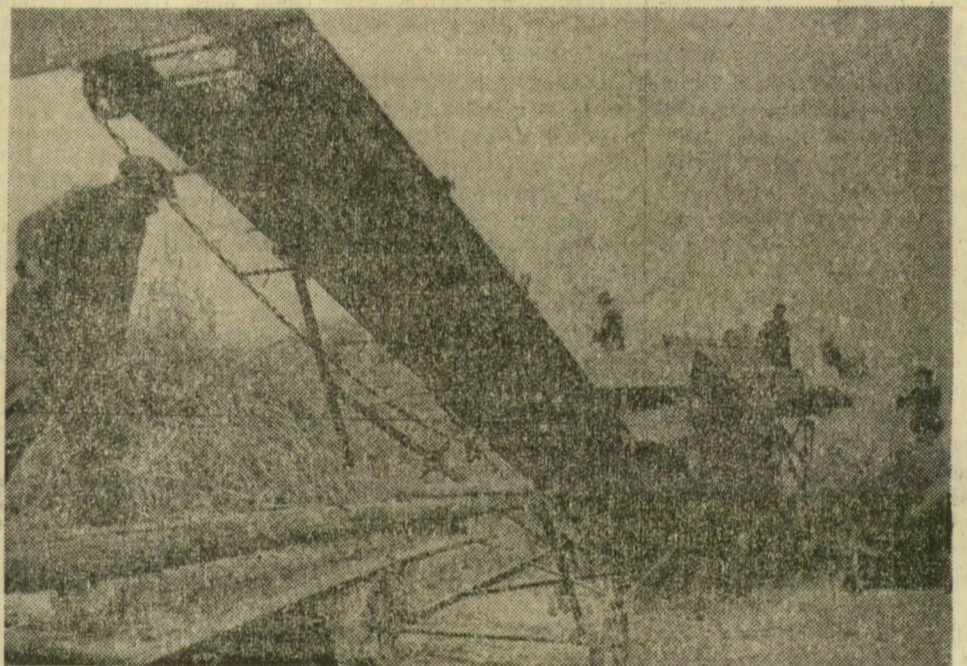
Haldoklik az egykori baktói pusztá. Karácsonyi Gergő, az öreg Rozsnyai, a pusztá hajdani koronázatlan királyai, ha felkelnének sirjaikból, ugyancsak elámulnának. Zúgó traktorok, autók, bűgö cséplőgépek min-

denfelé a pusztában. A vén még megvan — lehet tán birkalopó juhászok késői atyafiai most cséplik a baktói szik aranyát: a rizst. Távobabb óriás sáncolóékek dolgoznak, vágják a régi pusztát, újabb 150 holdat harapnak le testéből. Ami

350 hold —, annak is megszámlálták a napjai. Hege-dűs Ferenc növénytermesztési brigádfővezető mondta: váltógazdálkodásban halastó lesz itt is: rizs, hal, takarmány, aztán megint hal.

Mintha július volna. Jó kurjantásra magasodnak egymástól az asztagok, s a kéverakásban segítenek a szövetkezet asszonyai is.

(Somogyiné felv.)

A cséplő garatján 20 mázsás termés csorog. A 306 holdnyi összterületből 18 mázsás átlagot várunk — újságolja Szabó Ferenc, az egyik ötvenes kalicka felelőse. Az eddig elcséplelt 100 hold — mondotta — megadta holdanként a 20 mázsát

hallgatják, szemlélik a szalámigyártás »titkait«, csodálják a pompás szovjet gépeket a textilművekben...

S itt, itt a textilművekben egy számunkra annyira megszokott látványnál felejthetetlen hatás ért. Egyáltalán nem új dolog, sokszor szoktunk beszélni is róla, de ilyen megkapóan még nem találkoztam vele. Nos, az üzemi bölcsődénél történt. Először csak látni kellett volna francia vendégeink arcát, aztán hallani is őket. Az arcok szinte leírhatatlan mélységeit tükrözték gondolatainknak e számunkra egészen hétköznapi jelenség láttán. Nem győztek betelni a derűs szép bölcsődei, óvodai szobák, játékok, tiszta, egészséges apróságok, hófehér köpenyes gondozónők, óvónők számukra valami szokatlan jelensége láttán. Nem azért, mintha ilyen nem lenne Franciaországban. Már mint ilyen óvoda. Van, de nem az üzemben, nem a munkágyerekek számára, s nem ilyen szinte jelképes hozzájárulás ellenében, mint amit itt kell nálunk fizetni egy-egy gyermek után — azt is progresszív alapon, a jövedelem arányában. Ugyanígy szemlélték az orvosi rendelőt is. Orvosi rendelő az üzemben! Ingenyenes minden munkás számára! S milyen gyorsan, milyen sűrű sorokban szántották jegyzetfüzetük lapjait a ceruzák, amint jegyezték, hogy a terhes anyák könnyebb beosztást kapnak itt és minden üzemben, a kismamát háromnapos szabadság illeti meg a nagy családi eseménynél, ingyen babakelengyével és egyébbel is gondoskodik államunk róluk...

De hiszen

minek is sorolom. Nincsen talán felnőtt ember a mi hazánkban, aki mindezt nagyon jól ne tudná. Sőt természetesnek is veszi. S akkor egy nagy ország több százezres, milliós városaiból küldött-ség jön, amely olyan mohón szívja magába ezeket a látottakat, mint ahogyan mi állunk meg, mondjuk, az Eiffel-torony tővénel. Mert mesélték, mondták aztán szapora szavakkal, hogy milyen is náluk az anyavádelem. Papíron, papíron megvan. De ha egy nő gyermekáldás előtt áll, jobb ha eltitkolja a tőkés gyártulajdonos előtt. Könnyen az utcán találhatja magát. Mert hogyan is, károsíthatná magát a tőkés könnyebb munkával, ingyenes szabadságolással, ha nem muszáj. A profit az első, mert ember mindig akad, elég sok a munka nélküli jelentkező. Üzemorvos található ugyan egy-egy